

Sygn. akt: IV RC 546/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 sierpnia 2021r.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział IV Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Grażyna Kursa

Protokolant: Hanna Beer

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 sierpnia 2021r. w R.

sprawy z powództwa małoletnich M. F., A. F. (1) i J. F. działających przez matkę K. F.

przeciwko A. F. (2)

o alimenty

- 1) zasądza od pozwanego A. F. (2) na rzecz małoletnich powódek M. i A. sióstr F. alimenty w kwocie po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek oraz na rzecz małoletniego powoda J. F. alimenty w kwocie po 800 zł (osiemset złotych) miesięcznie, tj. łącznie 2600 zł, płatne do rąk matki małoletnich powodów K. F. do dnia 20-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat począwszy od dnia 4 października 2020 roku;
- 2) oddala powództwo w pozostałej części;
- 3) wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego;
- 4) odstępuje od obciążania pozwanego kosztami postępowania;
- 5) nadaje wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt IV RC 546/20

UZASADNIENIE

Małoletni powodowie M., A. i J. rodzeństwo F. działający przez matkę K. F. domagali się zasądzenia od pozwanego A. F. (2) alimentów w kwocie po 1300 zł miesięcznie na rzecz małoletniej M. i małoletniej A. rodzeństwa F. (łącznie 2600 zł) oraz w kwocie po 1000 zł miesięcznie na rzecz małoletniego J. F. począwszy od 4 października 2020 roku.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, że małoletni są dziećmi pozwanego. Rodzice małoletnich pozostają w związku małżeńskim, jednak 5 października 2020 roku małżonkowie rozstali się, matka małoletnich razem z dziećmi wyprowadziła się od pozwanego i obecnie wynajmuje mieszkanie. Strona powodowa dokonała wyliczenia kosztów utrzymania uprawnionych wskazując, że miesięczny koszt utrzymania małoletnich : M. to kwota 1650 zł, A.– 1650 zł i J. – 1350 zł. Po rozstaniu pozwany przekazał żonie kwoty po 2000 zł włącznie z zasiłkiem 500+. Matka małoletnich pracuje jako nauczyciel w Zespole Szkolno – (...) w R., aktualnie przebywa na urlopie macierzyńskim i otrzymuje świadczenie w wysokości ok. 2850 zł. Pozwany natomiast jest emerytem i otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 5600 zł. Nadto w okresie grzewczym tj. od 15 października do 15 kwietnia każdego roku pracuje jako palacz w wymiarze 7/8 etatu otrzymując wynagrodzenie w kwocie ok. 1500 zł miesięcznie. Przekazywane przez pozwanego

kwoty, zdaniem matki małoletnich, nie wystarczają na utrzymanie dzieci, ponadto pozwany nie zajmuje się dziećmi, nie organizuje im czasu wolnego, nie zabiera pod swoją opiekę (k. 3-10)

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa ponad kwoty po 500 zł na rzecz każdego z małoletnich. W piśmie procesowym z 11 maja 2021 roku zmodyfikował swoje stanowisko w sprawie, uznając powództwo wobec małoletnich M. i A. do kwot po 650 zł miesięcznie, na rzecz każdej z córek oraz wobec małoletniego J. do kwoty po 500 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie powództwa w pozostałej części. Wniósł również o ustalenie daty płatności alimentów do 20 –ego każdego miesiąca, wskazując, że do tego dnia wpływa na jego konto świadczenie emerytalne.

Uzasadniając swoje stanowisko podniósł, że od października 2020 roku regularnie łoży na utrzymanie dzieci łącznie 2000 zł, która to kwota została ustalona wspólnie z matką małoletnich powodów i obejmuje także świadczenie 500+. Wskazał także, że matka małoletnich kilka tygodni po narodzinach syna poznała innego mężczyznę i 8 września 2021 roku wyprowadziła się, zabierając dzieci. Pozwany regularnie widuje się z dziećmi, poza przekazywaną stronie powodowej kwotą realizuje swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletnich również poprzez osobiste starania – wychowywanie dzieci oraz opiekę nad nimi, zabiera je na weekendy, spędzając aktywnie czas. Kupuje dzieciom potrzebne akcesoria, prezenty okolicznościowe. Jedynie kontakt z synem jest utrudniony, ponieważ ze względu na wiek dziecka pozwany jest zmuszony widywać go w miejscu zamieszkania matki małoletnich, gdzie zawsze przebywa jej obecny partner. Pozwany kwestionuje wysokość kosztów utrzymania małoletnich wskazanych w treści pozwu, podnosząc, że nie zostały one przez stronę powodową w żaden sposób wykazane, w szczególności koszty „dojazdów” w kwocie po 120 zł miesięcznie w odniesieniu do każdego z małoletnich. Sprzeciwił się również obciążaniu go kosztami utrzymania mieszkania wynajmowanego przez matkę małoletnich, wskazując, że decyzja o wyprowadzce była osobistą decyzją powódki, bez względu na dobro dzieci, jak podkreślił, ponieważ małoletnie od urodzenia mieszkały we wspólnym domu stron, gdzie miały swoje pokoje i doskonałe warunki mieszkaniowe. Pozwany kilkakrotnie prosił matkę małoletnich by wróciła wraz z dziećmi do domu. Nadto podniósł, że wysokość żądanych alimentów wskazuje, że powodowie dążą do przerzucenia całości kosztów ich utrzymania na pozwanego. Pozwany wskazał, że utrzymuje się z emerytury, której wysokość kształtuje się na poziomie 5600 zł, a w sezonie grzewczym podejmuje dodatkowe zatrudnienie jako palacz. (k.31-36, k. 99-102)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Małoletni M. F. urodzona (...), A. F. (1) urodzona (...) oraz J. F. urodzony (...) pochodzą ze związku małżeńskiego K. F. i pozwanego. Pomiędzy rodzicami małoletnich nie toczy się sprawa o rozwód ani o separację. Matka małoletnich wraz z dziećmi 5 października 2020 roku wyprowadziła się z domu stanowiącego własność pozwanego. Obecnie mieszkają w wynajmowanym mieszkaniu, na którego koszty składa się odstępne w kwocie 1300 zł oraz czynsz 550 zł. Dodatkowo matka małoletnich ponosi opłaty z tytułu energii elektrycznej w kwocie ok. 250 zł co dwa miesiące.

Koszty utrzymania małoletniej M. kształtują się następująco: wyżywienie 500 zł, środki czystości 100 zł, odzież i obuwie 150 zł, leki, wizyty u lekarza 30 zł, wydatki szkolne 100 zł, rozrywka i edukacja 50 zł, wyjazdy wakacyjne 100 zł, wydatki mieszkaniowe 500 zł, co łącznie stanowi 1530 zł.

Koszty utrzymania małoletniej A. kształtują się następująco : wyżywienie 500 zł, środki czystości 100 zł, odzież i obuwie 150 zł, leki, wizyty u lekarza 30 zł, wydatki szkolne 100 zł, rozrywka i edukacja 50 zł, wyjazdy wakacyjne 100 zł, wydatki mieszkaniowe 500 zł, co łącznie stanowi 1530 zł.

Małoletni J. uczęszcza do Niepublicznego Ż. M. (...), na którego koszt składa się chesne w wysokości 860 zł oraz opłata za wyżywienie – dzienna stawka 9 zł. Dodatkowo matka małoletniego musi uiszczać opłatę za zabawki w kwocie 200 zł. Pozostałe koszty utrzymania małoletniego to: wyżywienie 150 zł, środki czystości, pampersy 200 zł, odzież i obuwie

100 zł, leki, wizyty u lekarza 100 zł, rozrywka 50 zł, wyjazdy wakacyjne 100 zł, wydatki mieszkaniowe 500 zł, łącznie: 1200 zł

Matka małoletnich K. F. ma 37 lat, z zawodu jest nauczycielem. Pracuje zawodowo w Zespole Szkolno – Przedszkolnym nr (...) w R. – O., osiągając średni miesięczny dochód w wysokości 3140,32 zł. Matka małoletnich pobiera świadczenie 500+ na rzecz każdego z małoletnich od lutego 2021 roku. Posiada oszczędności w wysokości 80 000 zł.

(dowód: zeznania matki małoletnich k. 126v-127, odpisy skrócone aktów urodzenia małoletnich k. 21-23, zaświadczenie Ośrodka Pomocy (...) w R. k. 12, k. 70-72, faktury k. 77-78, umowa najmu k. 13-16, rachunki k. 17,74-78, zlecenia naprawy samochodu k. 74-76, wydruki rozmów i zdjęcia k. 79-85, potwierdzenia przelewu k. 18-20, 86, PIT-37 k. 122-123, umowa o świadczenie usług opiekuńczo-wychowawczych k. 124-125, karty zarobkowe matki małoletnich k. 136-137)

Pozwany A. F. (2) ma 54 lata, jest ogólnie zdrowy. Pozwany jest emerytem, a jego świadczenie emerytalne wynosi ok. 5600 zł. Podejmował dodatkową pracę jako palacz w Zespole Szkolno – Przedszkolnym nr (...) w R., w okresie od 1 lutego 2021 roku do 15 kwietnia 2021 roku, osiągał dochód w wysokości 5206,89 zł. Aktualnie nie podejmuje pracy dodatkowej, z uwagi na zmianę rodzaju ogrzewania w szkole. Nieodpłatnie pomagał siostrze, siostrzeńcowi oraz synowi na budowie.

Posiada oszczędności w wysokości 60 000 zł.

Pozwany zobowiązał się do spłaty matki powodów za poniesione koszty związane z darowaną nieruchomością i jej odwołaniem w kwocie 65 000 zł, której to spłaty dokonał.

Pozwany po wyprowadzce rodziny przekazywał jej na poczet utrzymania dzieci kwotę 2000 zł. W kwocie tej zawarte było świadczenie 500 + na rzecz dzieci, które pobierał. W związku z tym, że pozwany pobierał nienależnie świadczenie w czasie, gdy małoletni pozostawali pod wyłączną pieczę matki, został zobowiązany do zwrotu kwoty 4550,88 zł. Aktualnie przekazuje na utrzymanie małoletnich kwotę 1500 zł miesięcznie. Poza przekazywaną kwotą, kupuje prezenty z okazji urodzin i świąt. Pozwany zabiera małoletnie córki do siebie raz bądź dwa razy w miesiącu na weekend.

(dowód: zeznania pozwanego k. 127-128, wydruki rozmów k. 39-43, oświadczenie o odwołaniu darowizny k. 89-91, zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. k. 103, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 104-106, PIT-11 k. 107-108, zaświadczenia lekarskie k. 109-110, opinie szkoły k. 111-112, potwierdzenie przelewu k. 116, zaświadczenie banku k. 117, zeznania stron k. 126-128, 141, d zaświadczenie o zarobkach k. 135-137, zeznania świadków T. D. k. 140-140v., S. D. k. 140v, B. F. k. 140v.-141)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody przeprowadzone w sprawie i szczegółowo wyżej opisane, w postaci zeznań stron i świadków oraz załączonych dokumentów. Zeznania stron i świadków są logiczne, spójne i uzupełniają się wzajemnie, znajdują potwierdzenie w załączonych dokumentach, których prawdziwości strony nie kwestionowały. Strony nie składały dalszych wniosków dowodowych, a przeprowadzone postępowanie okazało się wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd zważył, co następuje.

Zgodnie z regulacją art. 133 § 1 kro, każdy z rodziców obowiązany jest do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zakres świadczeń alimentacyjnych, który ustawodawca określił w art. 135 § 1 kro, jest uzależniony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego i od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć potrzeby, których zaspokojenie zapewni podmiotowi uprawnionemu do alimentów odpowiedni rozwój fizyczny i duchowy. Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można przy tym

- co wskazano w orzecznictwie Sądu Najwyższego - odrywać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te (usprawiedliwione potrzeby uprawnionego i możliwości majątkowe oraz zarobkowe zobowiązanego) w praktyce pozostają bowiem we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez sąd wysokości alimentów (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1969 r., III CRN 350/69, OSNPG 1970/2/15). Pamiętać należy, że przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy również brać pod uwagę usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1975 r., III CRN 330/75).

Nadto zgodnie z poglądem Sądu Najwyższego wyrażonym w tezie IV wytycznych w zakresie wykładni prawa i praktyki sądowej w sprawach o alimenty, dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami (uchwała pełnego składu Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 roku III CZP 91/86).

Bezspornym w niniejszej sprawie jest fakt, że małoletni powodowie są dziećmi niesamodzielnymi i nie mają możliwości, aby poczynić starania w celu samodzielnego utrzymania. Małoletni nie dysponują również jakimkolwiek majątkiem, który mógłby stanowić ich źródło utrzymania. Dlatego też całość kosztów utrzymania małoletnich obciąża ich rodziców.

Należy wskazać, iż matka małoletnich powodów swój obowiązek alimentacyjny względem małoletnich dzieci wypełnia poprzez osobiste starania o ich wychowanie i opiekę. Jednakże ma ona także możliwości zarobkowe, które wykorzystuje w pełni. Z kolei możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się obecnie bez wątpienia na znacznie wyższym poziomie aniżeli matki małoletnich. Pozwany otrzymuje świadczenie emerytalne w wysokości 5600 zł. Aktualnie jednak nie uzyskuje dochodów z prac dodatkowych.

Potrzeby małoletnich powódek ustalono na poziomie ok. 1500 zł, natomiast małoletniego powoda na poziomie ok. 1200 zł. Kwoty te wynikają wyłącznie z usprawiedliwionych wydatków dzieci. Żaden z ujawnionych jednostkowych kosztów nie stanowił przejawu zbytku małoletnich. Matka dzieci nie domagała się bowiem markowej odzieży, kosztownej rozrywki lub zagranicznych wyjazdów wakacyjnych. Stąd też uwzględniono właściwie wszelkie ujawnione wydatki. Sąd pominął jedynie wydatek w postaci kosztów dojazdu uznając, że jest on niezwiązany z kosztami utrzymania małoletnich. Ustalając ratę alimentacyjną w wysokości po 900 zł miesięcznie na rzecz każdej z małoletnich powódek oraz po 800 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda Sąd kierował się zasadą równiej stopy życiowej oraz tym, aby alimenty pozostawały w korelacji z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi rodziców małoletnich – art. 135 § 1 kro. Dzieci dzielą bowiem stopę życiową rodziców. Oznacza to, że ich usprawiedliwione potrzeby mogą być zaspokojone w takim stopniu, w jakim, przy należytych wykorzystaniu możliwości zarobkowych, są w stanie uczynić to ich rodzice. Podkreślenia wymaga fakt, że kwota zasądzonych alimentów w stosunku do jednego z powodów nie jest kwotą wygórowaną i przy wsparciu finansowym ze strony matki pozwoli na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb każdego z małoletnich.

Sąd uznał, iż zasądzona tytułem alimentów kwota leży w granicach możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego, nie spowoduje po jego stronie nadmiernego uszczerbku w dobrach własnych.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji na podstawie art. 133 kro w zw. z art. 135 kro. O odsetkach na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat alimentacyjnych orzeczono w myśl przepisu art. 481 § 1 i 2 kc, natomiast rygor natychmiastowej wykonalności nadano na mocy art. 333 § 1 pkt 1 kpc. W oparciu o przepis art. 100 kpc zniesiono wzajemnie koszty zastępstwa adwokackiego. Na mocy art. 102 kpc odstąpiono od obciążania pozwanego kosztami postępowania, mając na względzie obciążenie obowiązkiem alimentacyjnym.